

[Tholstrup.]

ring, når ikke man mener det; så må man hellere gøre som det ærede medlem hr. Anker Lau, bruge ordet lidt for ofte. Er det en fordel for Danmark at liberalisere, så gælder det om at liberalisere mest muligt, og det er nu engang vor opfattelse, at det gælder om at liberalisere mest muligt.

Til den højtærede handelsminister vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig mente det ironisk, som jeg sagde om tobakken, og at det er et uheld, at der i referatet fra i går er faldet en linie ud. I mit manuskript står der:

„Jeg vil begynde med det, som to trediedele af befolkningen mener er det, som de absolut ikke kan undvære, tobakken“, og på sp. 2267 står der udtrykkeligt:

„Vi har i år forøget tobaksimporten med 63 mill. kr. Det har vi råd til, ikke en eneste røst taler om nedskæring her, men de 10 000 biler, vi kunne have fået for de samme penge, har vi ikke råd til.“

Jeg har tidligere her fra denne talerstol talt om, at jeg ikke kan tage disse udtalelser om sparsommelighed ret alvorligt, når man stadigvæk har råd til at importere al den tobak, man har lyst til at ryge, og oven i købet mere til.

Angående fremme af produktionen vil jeg bemærke, at jeg er absolut ikke tilhænger af at fremme produktionen af f. eks. brunkul. Hvis brunkulproduktionen skal fremmes, så lad dog folk fremme den, som har lyst til at gøre det, lad dem sætte penge i den og tjene på den, hvad de kan, det skal vi ikke blande os i her i rigsdagen. Men man kunne måske gøre det lidt lettere for folk i almindelighed, når de vil sætte nye ting i gang, give dem ret til hurtig afskrivning, altså lette dem i stedet for at give dem nye bindinger, give dem mulighed for at købe de nødvendige lastbiler til at transportere brunkullene med. Men lad være at lave fremmede foranstaltninger, ophæv derimod de restriktive foranstaltninger, så når man et bedre resultat.

Der blev i samme omgang talt om merhugstens betydning, men merhugsten er jo et helt andet problem; her er der skatte-regler, som siger, at en mand ikke må realisere formue, som er anbragt i træer, uden at svare indkomstskat af de træer, han likviderer; og det er f. eks. maksimalpriser på dansk træ — hvad jeg netop nævnte i går — der gør det umuligt for danske stavfabrikker og krydsfinerfabrikker at få råmaterialer, idet der er maksimalpris på gavntre, medens træ til brænde kan sælges til høje priser. Her skal der altså ikke fremmes noget, men der skal tværtimod fjernes nogle re-

striktioner, som hindrer folk i at udnytte mulighederne selv.

Den højtærede handelsminister spurgte, hvorledes loven så skulle affattes, når jeg ikke ville have alt dette med, men kun allokationerne. Jeg ønsker slet ikke nogen lov, før allokationerne bliver til virkelighed, så kan den højtærede minister komme med lovforslag, efterhånden som allokationerne indløber, og det har jeg i går udtrykt min villighed til at være med til.

Overfor det ærede medlem hr. Anker Lau vil jeg bemærke, at vi jo altid har været med til at hindre monopoler. Under krigen var vi med til rationeringer, så længe en vare ikke var til at få, og det, der sker, når en vare bliver allokeret, er jo, at så kan vi ikke få så meget, som vi ønsker at købe. Jeg tror nok, jeg betragter disse ting med lige så stor alvor som det ærede medlem.

Den højtærede indenrigsminister sagde, at han ville fortsætte sin tale ude i landet om, at man ikke kunne fortsætte underskuds politikken, således som den er gået indtil nu. Men der mangler en ting, højtærede minister, og det er en påvisning af, at der er underskud. Jeg ved ikke, om man ude i Frederiksberg kommune, hvor den højtærede minister før var borgmester, laver regnskab på den måde, at man kun opfører indtægter, udgifter og kassebeholdning, men fuldstændigt negligerer begrebet status, altså hvor meget man har på varelageret. Man kan få underskud i alle forretninger, hvis man undlader at tælle varelageret op; det er der ingen der kan undlade; hvis de skal svare skat af deres indtægt, skal de huske at tælle varelageret op, ellers får de ikke noget at svare skat af. Lad os prøve at gøre op, hvor meget varelageret er steget i den tid, underskuddet er forværret; lad os så se, om der ikke i virkeligheden er kommet balance — i så fald er der ingen grund til at rejse rundt i landet og fortælle sandheden, som er en meget udhulet og tynd sandhed. Men skulle der være noget bagved, skulle det være sådan, at det er gået tilbage for os, hvorfor så ikke være med til øjeblikkelig at standse udpumpningen af de penge, som forøger købekraften, uden at der ligger produktion bagved. Der er fra retsforbundet i går stillet en forespørgsel om, hvorvidt regeringen vil standse udpumpningen af Marshallpengene. Jeg kan altså gøre mig de største forhåbninger om at få støtte fra den højtærede indenrigsminister til, at denne udpumpning ikke finder sted, således at der ikke bliver præsteret en købekraft, som ikke er en reel købekraft. Derimod kunne vi måske bremse en inflation. Retsforbundet